

Massot i Muntaner, Premi d'Honor

El monjo savi de Montserrat rep el màxim guardó de les lletres catalanes

JOSEP MASSOT
Barcelona

Savis com Josep Massot i Muntaner són més necessaris que mai, perquè ens il·luminin ara que la història s'accele-
ra", va dir la presidenta d'Òmnium Cultural, Muriel Casals, quan va anunciar la concessió del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a l'erudit mallorquí, editor des de fa 40 anys de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, director de *Serra d'Or* i *Randa*, membre fundador de l'Associació Internacional de Llengua Catalana, promotor cultural i autor de nombrosos llibres sobre història, llengua i literatura. Ramon Pla, membre del jurat, va destacar "la seva tasca ingent, fora de mida, amb 80 volums publicats i 1.200 articles".

El premiat, sempre tímid, es mostrava ahir incòmode amb l'allau de felicitacions que rebia. És el tercer mallorquí que rep el guardó, després de Josep Maria Llompart i Baltasar Porcel (Francesc de B. Moll era menorquí). Però -diu Massot- "quanestic aquí, sóc mallorquí de Barcelona, i quanestic allà, sóc català de Mallorca. I el mateix dic a Eivissa, Menorca o For-

per a Catalunya, "si aquest fos corrupte, millor no tenir-lo".

Muriel Casals va afirmar que atorgar el premi a Josep Massot i Muntaner és un reconeixement a una "trajectòria de 50 anys de treball sense vacances per la cultura catalana". Nascut a Palma de Mallorca en 1941, es va llicenciar amb premi extraordinari en Filologia Romànica a la Universitat de Barcelona, amb mestres com José Manuel Blecua i Ramon Aramon. Joaquim Molas li va aconse-

llar que s'ocupés del lectorat que ell deixava vacant a Liverpool i, al mateix temps, Blecua li va demanar que fos el seu ajudant a la càtedra, però una visita al monestir de Montserrat amb el seu company de curs Fèlix Pons -que després va ser president de les

Corts- i l'afinitat instantànea amb els pares Pinell i Cassià Just el van acabar de convèncer que la seva vocació era ordenar-se monjo benedictí. Més endavant, va consolidar la seva formació a Munstersewarzach i Múnic i el 1971 l'abat li va encarregar la direcció de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Curiosament, el seu primer article va ser publicat a la revista *Serra d'Or*.

José Manuel Blecua i Ramon Aramon. Joaquim Molas li va aconse-
llar que s'ocupés del lectorat que ell deixava vacant a Liverpool i, al mateix temps, Blecua li va demanar que fos el seu ajudant a la càtedra, però una visita al monestir de Montserrat amb el seu company de curs Fèlix Pons -que després va ser president de les

saber abasta des de la recopilació del *Cançoner Popular* (17 volums) fins als estudis sobre la Guerra Civil, la història de Montserrat -que modernitza la d'Albareda-, el assaigs sobre Georges Bernanos o sobre l'Església a Catalunya, només a tall d'exemple. "El meu treball principal -diu- és a les Publicacions de l'Abadia de Montserrat", diu, però també destaca la seva feina a l'Associació Internacional de la Llengua Catalana, on publica en castellà i en anglès, a banda del català.

El jurat que li ha concedit el premi estava integrat per Laura Borràs, Margarida Casacuberta, Lluís Duran i Solà, Pilar Garcia Sedas, Ramon Pla i Arxé, Damià Pons i Pons, Joaquim Maria

Puyal, Carles Solà i Josep Maria Terricabras. El premi -20.000 euros- li serà lliurat el 13 de juny al Palau de la Música Catalana. Entre els premiats els darrers anys figuren el lingüista Joan Solà, l'escriptor Jaume Cabré i el filòleg Albert Manent.

El Premi d'Honor de les Lletres catalanes culmina un procés de reconeixement a Massot i Muntaner, que ja havia rebut el premi Francesc de Borja Moll (1989) de l'Obra Cultural Balear, la Creu de Sant Jordi (1996), el Premi Nacional de Cultura Popular (1997) de la Generalitat de Catalunya i el doctorat honoris causa (1998) de la Universitat de les Balears.●

VEGEU EL VIDEO AMB DECLARACIONS DEL PREMIAT A LA WEB
www.lavanguardia.com/videos

BALEARS

"El PP ha trencat el pacte i tenim el perill de tornar enrere, al temps de Franco"

RESISTÈNCIA

"És una època dura, però cal resistir; no podem perdre l'esperança"

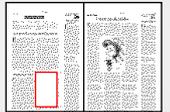
mentera, cosa que no fan tots els mallorquins".

Massot i Muntaner considera "una hecatombe per a la llengua catalana" la política lingüística del PP a Balears, ja que fa que el català no sigui un requisit per als funcionaris, sinó només un mèrit a tenir en compte. "Han trencat un pacte que havien signat tots els partits des dels temps de la UCD i que fins ara havien respectat els anteriors governs del PP i també el Pacte de Progrés, que no va voler anar més enllà per no trencar el consens". Segons el filòleg, "els que manen ara s'excusen en causes econòmiques i diuen que és el que vol la població. Estem en perill de tornar enrere, al temps de Franco, i que amb el canvi del model lingüístic la majoria d'escoles no ensenyin el català. Jo sóc i he estat sempre un activista i s'ha de protestar. És una època dura i vindran temps pitjors, però cal resistir, no podem perdre l'esperança ni creuar-nos de braços". El premiat va comentar ahir que la independència de l'Església catalana respecte de l'espanyola era "complicada" i que si bé pot estar a favor d'un Estat independent

José Manuel Blecua i Ramon Aramon. Joaquim Molas li va aconse-

JORDI PLAY

Massot i Muntaner

DES del 1969, Òmnium Cultural atorga el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a persones que, amb la seva obra literària o científica en llengua catalana i pel caràcter exemplar, han contribuït de manera més efectiva a la vida cultural dels Països Catalans. Enguany, en la 44a edició, aquest reconeixement ha recaigut en Josep Massot i Muntaner, director des de 1971 de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat i autor de 80 llibres i de 1.200 articles, que recorren el seu ampli registre d'interessos: des dels estudis lingüístics fins als històrics, passant per la cultura popular, la política, la sociologia, la literatura i d'altres.

Estudiós infatigable, coneixedor i usuari d'una desena de llengües, erudit de referència, home d'un rigor i una entrega constants, Massot i Muntaner compon amb total exactitud la figura de l'intel·lectual que ha lliurat la vida a la investigació i l'escriptura. Ho ha fet des de la pau de Montserrat, on es va ordenar monjo benedictí, però obert al món, com reflecteix la seva tasca a l'Associació Internacional de la Llengua Catalana. I ho ha fet amb una tenacitat admirable, que va portar Muriel Casals, presidenta d'Òmnium, a recordar que Massot i Muntaner havia protagonitzat una "trajectòria de 50 anys de feina sense vacances per la cultura catalana", que ara, "quan la història s'accelera", és més necessària que mai. Així ha estat, efectivament. I per això ens sumem aquí a l'homenatge del Premi d'Honor.

El sabio Massot i Muntaner, premio de las Lletres Catalanes

Monje de Montserrat, dirige las ediciones de la abadía y 'Serra d'Or'

CARLES GELI, **Barcelona**

¿Qué es un sabio? Quizá la mejor encarnación en lo humanístico sea hoy, en estas latitudes, Josep Massot i Muntaner (Palma de Mallorca, 1941), filólogo, historiador, director de la revista *Serra d'Or* y editor desde hace 41 años de las Publicacions de l'Abadia de Montserrat, de donde es monje. Muchos años "casi sin dormir" y compaginándolo con labores en la comunidad "como servir la mesa" le han dado a Massot para casi 80 libros y 1.200 artículos que son "modelo de trabajo riguroso, leal y perseverante al servicio de nuestro pueblo y de su cultura". Por ello, Omnium Cultural decidió ayer otorgarle el 44º Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, con sus 20.000 euros.

Enjuto, con un punto austero, manos de dedos delgados siempre juntas y mirada recurrente al cielo, Massot encajó como pudo los elogios al repasar su trayectoria, paradigma del compromiso cívico a partir de una frenética, silenciosa y eficientísima labor cultural de fondo. Mallorca, ensayos sobre escritores, la Iglesia, la lengua y sociedad catalanas, y el cancionero popular son las ramas del saber a las que se ha dedicado este licenciado en Filología Románica por la Universidad de Barcelona en 1962, año en el que se hizo monje de Montserrat. Allí reforzó su vocación de estudioso, que contó con grandes maestros, algunos predecesores en el premio. "Los he conocido a casi todos, como Jordi Rubió, al que le publiqué su obra completa, amén de Francesc de Borja Moll y Ramon Aramon, de los que me considero discípulo".

Quizá de Josep Maria de Casacuberta (premiado en 1981)

aprendió las premisas de la edición que aplica desde 1971, cuando cogió el sello de la abadía. Prestidigitador del tiempo, le ha dado para formar parte de un sinfín de instituciones, como la Societat Catalana de Llengua i Literatura. Y más: ha creado revistas como *Randa* y dirige *Serra d'Or*. Massot zanjó así su currículum: "He hecho lo que he podido, aprovechando todas las horas posibles e imposibles; nunca tuve vacaciones". Entre su bibliografía, *La guerra civil a Mallorca* (1976), *L'Església catalana entre la guerra i la postguerra* (1978) y *Els segadors. Himne nacional de Catalunya* (1989).

Con un sentimiento "de hombre de las tierras catalanas", era inevitable que el ya

Josep Massot i Muntaner. / E. GUILLAMET (EFE)

reconocido en 1996 con la Creu de Sant Jordi se pronunciara sobre la política lingüística del PP en Mallorca: "Ha roto el consenso lingüístico que había en las islas desde la UCD, quieren renovar lo que se hacía en tiempos de Franco".

El premiado (que recibirá el galardón el 13 de junio en el Palau de la Música) valoró el auge del independentismo. "Ojalá se lograra si se da en condiciones aceptables". ¿Cuáles? "Dignas. Para hacer un Estado corrupto como los otros, no hace falta independència". Massot, rigor hasta el final.

LITERATURA

Premi d'Honor a un mo

L'editor i historiador Josep Massot i Muntaner rep el guardó d'Òmnium

Assagista, editor i monjo de Montserrat. Josep Massot i Muntaner ha estat reconegut amb el 44è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, distinció que atorga cada any Òmnium Cultural.

JORDI NOPCA

BARCELONA. "He fet el que he pogut. He treballat molt, però també he intentat ajudar els altres", va dir ahir Josep Massot i Muntaner després de ser guardonat amb el 44è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Nascut a Palma l'any 1941, a Massot i Muntaner li agrada definir-se com a "català de Mallorca" o com a "mallorquí de Barcelona": "Sóc un mallorquí que exerceix", va afegir abans d'admetre que durant els més de 40 anys d'activitat editorial –com a assagista i estudiós, però també al capdavant de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat– ha procurat "tenir una relació constant amb totes les terres de parla catalana".

Massot és monjo del monestir de Montserrat des de l'any 1962, compta amb una formació acadèmica extensa i variada i ha publicat gairebé una seixantena de llibres. "És un gran honor rebre el Premi de les Lletres Catalanes –va admetre Massot–. Em porta fins a la primera distinció que vaig tenir, l'any 1989, atorgada en aquell cas per l'Obra Cultural Balear: tant en el cas del Premi Francesc de Borja Moll com en aquest, tots dos guardons reconeixen una trajectòria".

Els mestres del pare Massot

Massot i Muntaner es va remuntar als inicis del premi que des de fa gairebé mig segle marca l'actualitat literària catalana: "Vaig veure'l néixer, el Premi de les Lletres Catalanes. He tingut la sort de ser amic d'alguns dels guanyadors. Uns quants dels meus mestres han estat reconeguts amb aquesta distinció:

penso en Jordi Rubió i Balaguer –a qui després tindria el privilegi d'editar les obres completes–, Albert Mament, Joaquim Molas i Josep Maria de Casacuberta, que va ser un dels meus referents en el món editorial, juntament amb Francesc de Borja Moll". Proposat per Josep Benet l'any 1968, el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes s'atorga anualment a "una persona que per la seva obra literària o científica, escrita en llengua catalana, i per la importància i exemplaritat de la seva tasca intel·lectual, hagi contribuït de manera notable i continuada a la vida cultural dels Països Catalans".

Durant més de quatre dècades, Òmnium Cultural ha recompensat l'obra d'escriptors com Salvador Espriu, J.V. Foix, Joan Fuster, Pere Calders, Josep Maria Espinàs i Teresa Pàmies; lingüistes com Joan Solà; filòlegs com Joan Coromines i Antoni Badia i Margarit, i historiadors com Miquel Batllori i Josep Termes. El professor universitari i crític literari Ramon Pla i Arxé va explicar els motius pels quals el jurat s'ha decidit per Massot i Muntaner: "Hi ha dues raons principals. La primera és que la seva dedicació a la cultura catalana ha estat sostinguda, rigorosa i productiva: gairebé

seixanta títols i un miler llarg d'articles. La segona és que a Mallorca es reconeix Massot com un punt de referència inequívoc en la nostra cultura comuna".

Pla i Arxé va destacar "l'erudició i capacitat divulgativa" de Massot, que a més de la seva prolífica tasca d'escriptura ha dirigit des del 1971 les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, una editorial que va celebrar el seu cinquè centenari l'any 1999 i que actualment compta amb un fons editorial de més de 3.000 títols i tira endavant una desena de revistes entre les quals hi ha *Serra d'Or*, que Massot també dirigeix.

Josep Massot i Muntaner

Un home compromès amb les lletres i amb el país

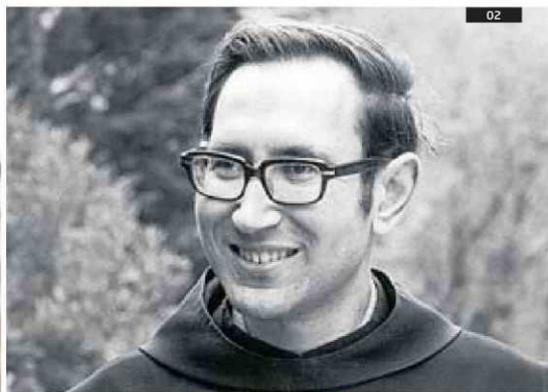
«He lluitat amb dents i ungles per la nostra llengua. El fet que hi hagi retrocessos em preocupa molt»

«Vaig veure'l néixer, el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. He tingut la sort de ser amic d'alguns dels guanyadors»

«Ara per ara, l'únic que podem fer és resistir. Hem de ser conscients que ve una època molt dura, però hem de pensar que vindran temps millors»

njo erudit i prolífic

UNA VIDA FRUCTÍFERA I AMB MOLTES DISTINCIONS

01. Josep Massot i Muntaner ahir al migdia a la seu d'Omnium Cultural.

PERE TORDERA
02. L'any 1974, Massot ja feia tres anys que dirigia Publicacions de l'Abadia de Montserrat i dos que havia estat ordenat sacerdot. El mateix any 1972 va publicar el seu primer assaig, *Els mallorquins i la llengua autòctona*.

TONI VIDAL
03. Jordi Pujol va lliurar la Creu de Sant Jordi a Josep Massot i Muntaner l'any 1996. El 2001 premiaria la revista *Serra d'Or*, dirigida per ell mateix.

ASSUMPTA BURGUÉS
04. El lliurament dels premis Crítica Serra d'Or 2008, amb Josep Maria Soler, abat de Montserrat, i Joaquim Nadal, llavors conseller del Govern.

'Ora et labora'

La triple tasca de Josep Massot i Muntaner

Escriptor

Aquest 2012 fa 40 anys de la publicació del primer assaig de Josep Massot i Muntaner, *Els mallorquins i la llengua autòctona*. Des de llavors ha publicat entre dos i tres títols cada any, la majoria a les Publicacions de l'Abadia de Montserrat. La seva obra és a punt d'arribar als 60 títols i ha explorat la Guerra Civil a Mallorca, l'aportació de l'Església, el cançoner popular i escriptors com Georges Bernanos i Josep Carner.

Editor

Des de l'any 1971, Massot i Muntaner dirigeix les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, PAM, editorial que compta amb un fons de més de 3.000 títols, un nombre ingent de col·leccions i una desena de revistes, entre les quals *Serra d'Or*, que Massot també dirigeix. El jurat del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes ha destacat la tasca divulgativa de les PAM, que en les últimes dècades "ha contribuït a l'ampliació de públics".

Monjo

"Fa cinquanta anys que vaig entrar a Montserrat -va recordar ahir el 44è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes-. Es diu ràpid, però és força temps..." Massot i Muntaner resa i dorm al monestir, però li toca baixar sovint a Barcelona per visitar l'editorial, i també per participar en les reunions de l'Institut d'Estudis Catalans i en les de l'Acadèmia de Bones Lletres, institucions de les quals Massot forma part des de fa anys.

"Visc a Montserrat, però treballo a Barcelona -va dir Massot-. Hi vinc per feines a l'editorial, però també per participar en les reunions de l'Institut d'Estudis Catalans i de l'Acadèmia de Bones Lletres. La major part dels dies sóc a Montserrat i allà intento ajudar la gent de moltes maneres, a més de reunir-me i atendre visites. De vegades em toca servir a taula o desparar després de dinar... Més enllà d'això, aprofito totes les hores possibles i impossibles per escriure. Treballo sempre en temes que m'apassionen. No em fa res no fer vacances". També va reconèixer sense proble-

mes que treballa "a la manera antiga". "He mirat de conjuminar llengua, literatura i història després d'estudiar a fons tots tres temes", va dir.

Preocupat per la llengua

Massot observa amb inquietud la situació actual de la llengua catalana a les Balears. "Estic molt preocupat perquè el Govern de José Ramón Bauzá ha trencat el consens lingüístic que hi havia hagut des de finals dels 70 -va dir-. He lluitat amb dents i ungles per la nostra llengua. El fet que hi hagi retrocessos em preocupa molt". Massot i Muntaner va

admetre que davant de situacions com aquesta l'única opció és l'estoïcisme: "Ara per ara, l'únic que podem fer és resistir. Hem de ser conscients que ve una època molt dura, però hem de pensar que vindran temps millors". Pel que fa a la possible independència de Catalunya, Massot també va ser contundent: "El moviment de valoració de les nostres coses ha augmentat i ha afavorit el rebuig en altres indrets i en les institucions espanyoles. Tant de bo aconseguíssim la independència, si fos en condicions raonables. Amb un estat corrupte, com els altres, no valdria la pena".

«Estic molt preocupat perquè el govern de José Ramón Bauzá ha trencat el consens lingüístic que hi havia hagut des de finals dels 70»

«Aprofito totes les hores possibles i impossibles per escriure. Treballo sempre en temes que m'apassionen. No em fa res no fer vacances»

«Tant de bo aconseguíssim la independència, si fos en condicions raonables. Amb un estat corrupte, com els altres, no valdria la pena»

«La major part dels dies sóc a Montserrat, i allà intento ajudar la gent de moltes maneres, a més de reunir-me i atendre visites»

PREMI D'HONOR DE LES LLETRES CATALANES

“Massot i Pelayo”, un homenot amb tanta memòria com erudició

A més d'historiador, destaca el seu interès per la cultura popular

Josep Massot i Muntaner i Muriel Casals, presidenta d'Òmnium Cultural, ahir al matí. PERE TORDERA

Opinió

HILARI RAGUER
HISTORIADOR I MONJO DE
MONTSERRAT

Quan el jove Josep Massot i Muntaner feia filosofia i lletres a la Universitat de Barcelona, els seus companys l'anomenaven Massot i Pelayo, per la seva gran erudició. Amb els anys s'ha anat fent cada vegada més erudit, però ara li diuen pare Massot, perquè des del 1962 és monjo de Montserrat, i des del 1971 és director de les Publicacions de l'Abadia, que a les seves mans han esdevingut la primera editorial en català per a la història, la llengua i la literatura catalanes. És també director de les

revistes *Serra d'Or*, *Randa i Llençua* i *Literatura*, i durant molt de temps ho va ser també de *Studia Monastica*. Nascut a Ciutat de Mallorca el 1941, manté molts vincles amb les Illes i hi ha d'anar sovint, sol·licitat per a conferències i presentacions de llibres.

A més d'editor, és autor. No podonar la llista dels seus llibres (ni pensar-hi dels articles!), perquè resultaria massa extensa. Diré només que al principi s'ocupava del folklore o cultura popular, i darrerament hi ha tornat amb l'edició de l'*Obra del Cançoner Popular de Catalunya* (obra monumental i benemèrita de la nostra cultura). Però sobretot s'ha dedicat a la història: la de l'Església catalana, la de Montserrat en particular, i la de la Guerra Civil, especialment a Mallorca, tema en el qual ha esdevingut el màxim especialista. Si hagués de triar un exemple d'obres de cada un d'aquests tres camps, escolliria del primer *Aproximació a la història religiosa de la Catalunya contemporània* (1973, una

obra primerenca però que ja acreditava una maduresa de mestre); del segon, *Els creadors del Montserrat modern. Cent anys de servei a la cultura catalana* (1979, una síntesi de molts treballs seus monogràfics); i del tercer, *Georges Bernanos i la Guerra Civil* (1989, un estudi que certifica la veracitat de les denúncies dels crims dels feixistes).

Com a historiador i alhora editor, és un gran editor de llibres d'història, especialment a la Biblioteca Abat Oliba (prop de tres-cents volums, entre els quals uns quants de meus) i a la Biblioteca Serra d'Or (que va pels cinc-cents). Són llibres que ell ha revisat personalment i dels quals reté el contingut, perquè la seva memòria no és pas menys proverbial que la seva erudició. Recorda el que m'ha publicat millor que jo mateix, i per això de vegades, aprofitant que la meua cel·la és a pocs metres del seu despatx, hi vaig i li pregunto on he parlat jo de tal personatge o de tal qüestió. És com disposar de la seva memòria online.

Elogis per al pare Massot

Albert Manent

FILÒLEG, HISTORIADOR I ESCRIPTOR

«És un matrícula d'honor en tot. Com a monjo, és fantàstic. Com a erudit, una fura. Com a editor, insubstituïble»

Damià Pons

EScriptor

«Ha escrit més de 50 títols de temàtiques molt diverses, tots ells amb rigor, i ha fet una gran tasca com a gestor cultural»

Ferran Mascarell

CONSELLER DE CULTURA

«És un nom de referència dels últims 40 anys per a la cultura catalana. Se l'honora amb un dels guardons més significatius»

Marta Pessarrodona

PREMI NACIONAL DE LITERATURA 2011

«Ha documentat molt bé la Guerra Civil i l'exili a Mallorca, millor del que aquests fets ho estan a Catalunya»

Francesc Cabana

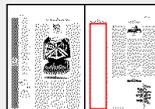
PRESIDENT DE L'ATENEU BARCELONÈS

«La seva trajectòria de suport a la cultura catalana és de primera magnitud, amb un rerefons religiós fonamental»

Àlex Susanna

DIRECTOR ADJUNT DE L'INSTITUT RAMON LLULL

«És un intel·lectual compromès al 100%. En ell acció, reflexió i discreció formen un tot rotund»

Massot i Muntaner, l'erudit fecund

VISCA EL SISTEMA

SEBASTIÀ ALZAMORA

ESCRIPTOR

Una magnífica notícia és la concessió del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a Josep Massot i Muntaner, un dels homes (efectivament) de lletres més importants amb què compta la cultura catalana de les últimes dècades. La tasca de Massot, que és monjo de Montserrat, ha estat tan ingent com meticulosa, i duta a terme –i ja em dispensaran l'obvietat– amb paciència benedictina. A ell li devem un grapat força extens d'estudis essencials de la nostra historiografia literària moderna, com la sèrie dedicada a l'actitud (o les actituds) dels intel·lectuals i escriptors durant la Guerra Civil, que l'ha dut a mantenir una mena de pugna intel·lectual apassionada (i apassionant) amb l'ambigua figura de Llorenç Villalonga, i que resulta imprescindible per comprendre l'evolució de la llengua i la cultura catalanes en els anys difícilíssims de l'exili i la repressió franquista. Però, a més, Massot no ha escatimat esforços en molts altres fronts, com la seva dedicació a l'obra enorme del Cançoner Popular, la fundació i direcció de la revista *Randa* o els seus treballs dedicats a l'Església catalana o a la vida cultural i literària de la República.

En el cas de Massot i Muntaner, per una vegada epítets com *erudit* o *savi* no resulten ditiràmics, sinó que són plenament escacients per descriure l'abast i la categoria de la seva obra. Tanmateix, Massot no s'ha conformat a adreçar-se només, per dir-ho així, als membres de l'acadèmia, sinó que ha tingut sempre present la necessitat de transmetre coneixement i eines d'interpretació de la història del país a públics més amplis. Això ho ha fet com a director de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat (una de les editorials més antigues d'Europa, amb més de 500 anys a l'esquena) i de la revista *Serra d'Or*, a la qual ha sabut donar un nou impuls mantenint la pluralitat i l'afany d'aprofundiment que han estat sempre marca de la casa. En tinc un record personal: fa una colla d'anys, en una entrevista que (per encàrrec del mateix Massot) li vaig fer a Blai Bonet, i que ja va sortir pòstuma, al gran poeta de Santanyí no se li va acudir res més que acusar el pare de Josep M. Llompart d'haver estat l'instigador d'un seguit d'afusellaments produïts a Mallorca durant la Guerra Civil. Era una manera més aviat agra de ventilar antics greuges literaris entre Llompart i Bonet, més que més perquè l'acusació no se sostenia per enlloc i constituïa poc menys que una difamació. Però la reacció de Massot no va ser ometre l'entrevista ni la declaració de marres, sinó publicar-la amb totes les lletres. Això sí, juntament amb una nota del mateix Massot que subratllava la inconsistència de l'acusació de Bonet, i també una carta, en el número següent, d'Encarna Viñas –vídua de Llompart– que posava les coses a lloc. És aquest esperit de rigor, feina ben feta i respecte a la diversitat i a la veritat el que ha presidit la fecunda labor de Massot, i que el converteixen, com deia ahir Hilari Raguier, en un veritable homenot dels nostres dies.

El pare Massot, Premi d'Honor

Mirador

D. Sam
Abrams

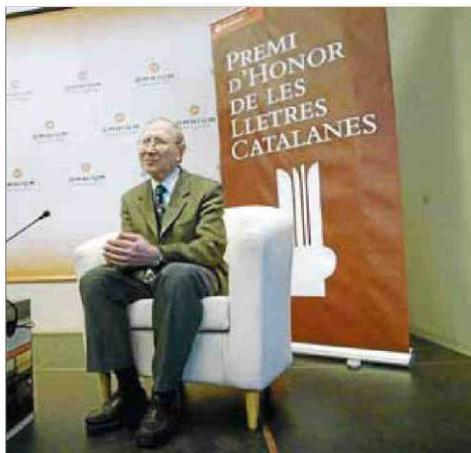

Un per tots i tots per un

Amb la concessió merescuda del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a Josep Massot i Muntaner finalment s'acaba de complir la segona part de la famosa divisa dels mosqueters de Dumas, "...i tots per un". Fins ara Massot, amb el seu treball abnegat i prodigiós a favor del país, representava un altre cas, massa freqüent, del "un per tots" sense el retorn natural del "tots per un".

Massot i Muntaner s'ha destacat pel seu treball excel·lent en diversos camps com la història, la filologia, el memorialisme, la cultura popular o la direcció editorial, per posar només alguns exemples. Ara bé, hem de tenir molt de compte a l'hora d'aproximar-nos a l'obra de Massot perquè amaga diverses sorpreses, de les quals jo en destacaria tres.

La primera seria la seva extraordinària coherència interna. A primera vista, pot semblar que la seva producció sigui una mica dispersa, però és una falsa impressió. Massot té un punt de cartesià i tot en ell obeeix a motius i intencions que sempre desemboquen en un gran sentit d'ordre. Tots els seus llibres són camins que duen a Roma, i

Roma per ell és el coneixement a fons d'aquest país, amb la veritat científica, històrica, social i moral al davant, i, a partir d'aquí, la posterior dignificació d'aquest mateix país.

La segona sorpresa seria la immensa quantitat de feina silenciosa o oculta que ha dut a terme al llarg de les quatre dècades de carrera intel·lectual activa. Si ens fixem bé, per exemple, en la seva tasca de director de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat des de l'any 1971, ens adonarem que poques editorials del país han contribuït més a la construcció, conservació i promoció del cànon literari, un cànon obert i plural, exercint moltes vegades la funció d'omplir la fonda llacuna que deixa una premsa universitària gairebé inexistent o directament negligible. I la tercera sorpresa és la qualitat artística de l'obra de Massot.

Normalment, quan els lectors s'acosten als llibres de l'autor solen posar en relleu només la qualitat intel·lectual del seu discurs, d'una banda, i el seu sentit de rigor científic, de l'altra. Però poques vegades es detenen per admirar l'estil de la llengua literària del nostre autor. A poc a poc, des de 1972, Massot ha anat calladament proposant un model de llengua literària sense estridències i amb tota la naturalitat del món. El seu estil s'ha tornat transparent i deixa que el lector s'acosti sense entrebancs al contingut. El que no saben molts lectors és que l'estil és part de l'èxit del contingut! No endebades Massot acaba de rebre el premi més alt de les lletres.

El monjo de Montserrat Josep Massot obté el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

► Filòleg, historiador i editor nascut a Palma de Mallorca és autor d'una extensa i «molt rigorosa» obra sobre la llengua

BARCELONA | EFE/DdeC

■ El monjo de Montserrat Josep Massot, director de Publicacions de l'Abadia de Montserrat des de fa quaranta anys, ha estat guardonat amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2012, guardó concedit per Omnium Cultural. El pare Josep Massot i Muntaner (Palma de Mallorca, 1941), amb més de 1.200 treballs i nombrosos llibres sobre temes de llengua publicats, literatura i història dels territoris de parla catalana, ha estat escollit pel jurat en reconeixement a la seva «dedicació a la llengua i la literatura catalanes». Alhora, el jurat, integrat per Laura Borràs, Margarida Casacuberta, Lluís Duran, Pilar García Sedas, Ramon Pla i Arxé, Damià Pons, Joaquim Maria Puyal, Carles Solà i Josep Maria Terricabras, entén que és «molt especialment per als de les Illes Balears, un model exemplar de treball rigorós, lleial i perseverant». Precisament, Ramon Pla va destacar ahir l'extensa i «molt rigorosa» obra de Massot, com a historiador i igualment com a editor.

Josep Massot va mostrar la seva felicitat en rebre un guardó que anteriorment han obtingut persones que han estat per a ell «autèntics mestres» i va recordar la seva vida com a estudiós des dels anys seixanta fins a l'actualitat, mostrant la seva preocupació per la situació actual de la llengua. Segons la seva opinió, és necessari mantenir-se «ferms» en la defensa de la cultura i la llengua catalanes. «El fet que hi hagi retrocessos em preocupa molt», va indicar.

Per a la presidenta d'Omnium Cultural, Muriel Casals, el reconeixement a Josep Massot és per «una trajectòria de cinquanta anys de treball sense vacances per a la cultura catalana», va dir, i va sostenir que savis com el monjo «són més necessaris que mai quan la Història s'accelera com en l'actualitat».

1.200 treballs publicats

Josep Massot ha publicat més de 1.200 treballs i nombrosos llibres sobre temes de llengua, literatura i història dels territoris de parla ca-

El pare Josep Massot amb la Moreneta.

talana, com *Els mallorquins i la llengua autòctona*, Antoni M. Alcover i *la llengua catalana*, *Els creadors del Montserrat modern* o *Georges Bernanos i la guerra civil*, traduït al francès i a l'alemany.

Al llarg de la seva vida ha rebut nombrosos premis per la seva tasca en l'àmbit de les lletres, entre ells el Premi Francisc de B. Moll, de l'Obra Cultural Balear, el Premi de la Crítica Serra d'Or, el Premi Sanchis Guarner i el Premi Nacional de Cultura Popular 1998 de la Generalitat de Catalunya, a més d'haver obtingut la Creu de Sant Jordi el 1996 i d'haver estat nomenat doctor «honoris causa» per la Universitat de les Illes Balears. És vicepresident de la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans i secretari de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona.

El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes s'atorga a les persones que per la seva obra literària o

científica, escrita en llengua catalana, i per la importància i exemplaritat de la seva obra intel·lectual, hagi contribuït de manera notable i continuada a la vida cultural dels Països Catalans.

Algunes de les persones que

l'han rebut els últims anys són el poeta Feliu Formosa, l'historiador Josep Termes, l'escriptor Baltasar Porcel, l'escriptora Montserrat Abelló, el lingüista Joan Solà, l'escriptor Jaume Cabré i el filòleg Albert Manent.

A Mallorca fan «com en temps de Franco»

► Josep Massot es va alinear a favor de la manifestació d'aquest diumenge a Palma a favor del català, i va titllar de «greu reculada des de la mort de Franco» els canvis en matèria de política lingüística que planteja el Govern balear en les escoles i el funcionari. Després de rebre premi a la seu d'Omnium a Barcelona, el monjo editor, historiador i escriptor es va mostrar realment preocupat per la qüestió, perquè «el Govern actual ha trencat el consens lingüístic que havia existit des de l'època d'UCD; hi va haver un moment en què tots els partits des de la dreta fins a l'esquerra s'havien posat d'acord en uns mínims». «Els que manen ara diuen que això és el que vol una part de la població», cosa que va comparar «amb les maneres de fer de Franco», però va recordar que «milers de persones van lluitar amb les armes de la cultura i corrent davant de la policia, i en alguns casos van ser detinguts i van anar a la presó». El que cal fer ara és resistir i protestar perquè ve una època dura, però no es pot perdre l'esperança. «Vindran temps millors», va pronosticar el pare de Montserrat. BARCELONA | EUROPA PRESS

Segon jubilat en vaga de fam pel català a les illes

DdeC | PALMA

■ El vaguista de Jubilats per Mallorca Jaume Bonet deixarà la vaga de fam que va començar el passat 1 de març per recomanació mèdica, mentre que Bartomeu Amengual es va incorporar abans d'ahir a aquesta protesta. L'entitat Jubilats per Mallorca, que realitza una vaga de fam com a protesta per la política lingüística que porta a terme el Govern del PP, va informar ahir en un comunicat que la seva junta directiva va aprovar que Bo-

net abandoni la vaga de fam per recomanacions mèdiques i en atenció a les peticions que ha rebut l'entitat en aquest sentit. A més, ha valorat la incorporació d'Amengual a la vaga de fam des de diumenge i ha acordat convocar una junta extraordinària per divendres que ve per decidir de forma definitiva un posicionament sobre l'estratègia a seguir. Jubilats per Mallorca també ha aprovat felicitar els organitzadors de la «multitudinària» manifestació de diumenge a Palma a favor del català, en què van parti-

cipar més de 15.000 ciutadans. Els manifestants van llançar consignes contra el president balear, José Ramon Bauzá, per fer que la llengua catalana deixi de ser mèrit entre els treballadors de la funció pública i que deixi de ser obligatori saber català. Per la seva part, el portaveu del Grup Parlamentari PSM-IV-Exm, Biel Barceló, s'ha d'adreçar aquest dimarts al Ple del Parlament balear al president Bauzá, per demanar-li una valoració de la manifestació per la llengua de diumenge.

Cultura / Galardón

El monje Josep Massot se hace con el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

«Ojalá se consiguiera la independencia en condiciones razonables», dice el religioso

especializadas, entre ellas la célebre *Serra d'Or*. Massot i Muntaner ha presidido la Societat Catalana de Llengua i Literatura, es secretario de la Real Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona y corona una larga lista de distinciones, como la Creu de Sant Jordi (1996) y el Premi Nacional de Cultura Popular (1998).

Pero su natural discreción y humildad no le impide un compromiso activo con la lengua y la cultura catalana. «Me adhiero a la manifestación de ayer en Mallorca», dice. «Porque el Gobierno actual ha roto el consenso lingüístico desde la época de la UCd, un acuerdo de todos los partidos para recuperar la lengua catalana y revertir el genocidio cultural del franquismo», explica.

Y de ahí también que el mallorquín mire con buenos ojos el giro independentista que ha tomado *Convergència* en su reciente congreso. «En los últimos tiempos se ha dado un cambio de orientación de muchas personas», dice en referencia a «un movimiento de valoración de nosotros mismos». «Ojalá se consiguiera la independencia en condiciones razonables, porque si fuera en un Estado corrupto, no serviría para nada», concluye.

MATÍÀ NÉSPOLO / Barcelona

La discreción y la extrema humildad, ligadas a su perfil religioso, son los dos rasgos que más definen a Josep Massot i Muntaner (Palma, 1941). Eso explica, además de su perseverancia, su emocionada reacción al recibir el 44 Premi d'Honor de les Lletres Catalanes otorgado por Òmnium Cultural. «Todavía estoy sorprendido y casi no sé qué decir», confiesa agradecido por el galardón que distinguiera también a sus «maestros directos»: Ramon Aramon y Joaquim Molas. Pero también Massot i Muntaner se muestra abrumado frente al repaso y la enumeración de sus méritos, que rechaza sin falsa modestia. «Sólo he hecho lo que he podido», dice.

Pero resulta que lo que ha hecho Massot i Muntaner en casi medio siglo de trayectoria es mucho. Puede que demasiado. «En septiembre de este año se cumplirán 50 años desde que ingresé en la Abadía de Montserrat y me doctoré en Filología», recuerda. Monje benedictino desde 1962, el mallorquín suma a su condición de filólogo la de sacerdote e historiador. Es autor de 80 títulos y más de 1.200 artículos en un amplio abanico temático que va desde su celebrado *Cançoner de Música popular* (en 12 volúmenes) a sus trabajos sobre escritores catalanes del siglo XIX y XX, pasando por estudios históri-

El escritor y monje benedictino Josep Massot, ayer en la sede de Òmnium. / ANTONIO MORENO

cos sobre la República, la Guerra Civil, el papel de la iglesia catalana en relación al catalanismo.

Por no citar sus dos preocupaciones omnipresentes: la lengua catalana y su querida Mallorca. «Siempre me he considerado un mallorquín que ejerce, tratando de estrechar las relaciones con todas tierras que forman la cultura catalana», explica.

Pero esto es sólo la mitad de su

perfil, el de estudioso e investigador. Porque el jurado de Premi d'Honor de les Lletres lo ha distinguido por «ser un modelo ejemplar de dedicación a la cultura catalana», también, en especial referencia a su faceta de editor y promotor cultural. Massot i Muntaner lleva algo más de 40 años al frente de la editorial Publicacions de l'Abadía de Montserrat. Sello que además edita una decena de revistas

RECONOCIMIENTO • Josep Massot recibirá el galardón el 13 de junio en Barcelona • Tacha «de grave retroceso desde la muerte de Franco los cambios en materia de política lingüística del Govern»

El mallorquín Josep Massot i Muntaner, premiado por Òmnium Cultural, posa en Montserrat para este periódico. ■ FOTO: C.DOMÈNEC

Josep Massot obtiene el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

El galardón valora el compromiso del mallorquín con el estudio, la edición y el activismo cultural

CARLES DOMÈNEC | BARCELONA

Josep Massot i Muntaner (Palma, 1941), director de Publicacions de l'Abadia de Montserrat, fue nombrado ayer Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, un galardón que otorga Òmnium Cultural desde 1969. El premio, que este año llega a su 44 edición, se entregará el 13 de junio en el Palau de la Música Catalana de Barcelona y reconoce toda una vida dedicada al conocimiento, la vasta aportación en historiografía y documentación, y la tarea como editor y promotor de instituciones esenciales para la lengua y cultura catalanas.

«Es un premio con una tradición muy importante», explicó ayer en Barcelona el monje de Montserrat, quien afirmó que «estoy muy contento por el hecho de que el Premi d'Honor recaiga en un mallorquín». Massot recordó

que «de las Islas, sólo lo habían recibido antes Francesc de Borja Moll (1971), Josep M. Llompart (1982), el ibicenco Marià Villangómez (1989) y Baltasar Porcel (2007)».

«Este premio se da a la trayectoria, a gente que se ha dedicado a escribir o estudiar en el marco de la cultura catalana», comentó Massot, quien matizó que «en mi caso ha habido un tarea de historia y literatura, una faceta de promotor cultural a través de una editorial y de una serie de revistas que dirijo y un trabajo como activista». El intelectual, vicepresidente de la sección Històric - Arqueològica del Institut d'Estudis Catalans, ha presidido la Societat Catalana de Llengua i Literatura.

«Toda la vida he hecho lo mismo, que ha sido trabajar», apuntó Massot, quien añadió que «la temporada pasada cumplí 70 años y 40 como director de Publi-

cacions de l'Abadia de Montserrat, que ha sido uno de los lugares desde donde mejor he podido trabajar a favor de la lengua catalana». En ese sentido, el estudioso se pronunció a favor de la manifestación del domingo en Palma en contra de las medidas lingüísticas del Govern, y tachó de «grave retroceso desde la muerte de Franco los cambios en materia de política lingüística en las escuelas y el funcionariado». El monje manifestó «preocupación porque el Gobierno actual ha roto el consenso lingüístico que había existido desde la época de UCD, con todos los partidos de acuerdo en unos mínimos».

El religioso aseguró que «he luchado toda la vida con uñas y dientes por la lengua, y el hecho

de que haya retrocesos me preocupa mucho», y se opuso a que «el catalán ya no sea un requisito necesario para los funcionarios y se convierta en mérito, y que se cambie el modelo de enseñanza de las escuelas en catalán». Massot vaticinó que «seguro que irá mal».

toda mi vida con uñas y dientes por la lengua; que haya retrocesos me preocupa»

Massot, nombrado doctor Honoris Causa en 1998 por la Universitat de les Illes Balears, contó que «si no hubiera sido por Montserrat posiblemente habría hecho lo mismo pero de una manera muy diferente», y aclaró

que «al entrar en Montserrat se me abrieron otras perspectivas y tuve un horizonte que me permitió estudiar con profundidad temas como la Guerra Civil en Mallorca».

CLAR I CATALÀ ■ El pare Josep Massot, nascut a Palma el 1941, no es mossega la llengua. A favor de la independència de Catalunya («tant de bo ho aconseguíssim en condicions raonables»), i convençut que ningú no ha d'encreuar els braços quan es trepitgen els drets de la llengua catalana, el monjo rebrà el 13 de juny una distinció que atorga Òmnium Cultural. Fa 40 anys que dirigeix Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Josep Massot: «pel català s'ha de protestar i resistir, sinó ens colaran els gols que puguin»

► El pare montserratí, director de la revista Serra d'Or, i molt crític amb la política lingüística balear, és el 44è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes per una vida de compromís i dedicació a la llengua i la cultura catalanes com a estudiós i promotor cultural

SUSANA PAZ/ AGÈNCIES | MANRESA

■ Aclaparat per l'«enrenou», el flamant nou Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2012, continuava, ahir a la tarda, provant de treballar des de la seu barcelonina de Publicacions de l'Abadia de Montserrat, editorial que dirigeix des de fa 40 anys. Filòleg, historiador i editor, el pare montserratí Josep Massot i Muntaner (Palma, 1941) es convertia, ahir, en el 44è guardonat amb un premi que impulsa Òmnium Cultural i que se li atorga per la seva dedicació a la llengua i la cultura catalanes com a estudiós i promotor cultural. I Massot, mallorquí compromès amb la llengua des de posicions de resistència, l'agraïa l'endemà de la manifestació a favor de la llengua catalana a Palma. Una reblada de clau roent.

El monjo montserratí, que rebrà el guardó el proper 13 de juny al Palau de la Música Catalana, explicava ahir a aquest diari que va signar el manifest contra l'ofensiva anticatalana del govern del PP a les Balears. I lamentava no haver pogut assistir, diumenge, a la manifestació que va aplegar milers de persones als carrers de Palma sota el lema «Sí a la nostra llengua» i en contra la política lingüística del Govern de José Ramón Bauzá, que qualifica de «disbarat». No va negar la seva preocupació després «de tota una vida de lluita aferrissada per la llengua» i que ha arribat a un extrem perquè «s'ha trencat el consens lingüístic que hi havia hagut des de la transició, un acord amb uns mínims que s'havien mantingut al llarg de les últimes dècades amb dirigents també del PP com Gabriel Cañellas, Cristòfol Soler [que diumenge va assistir a la manifestació] o Jaume Matas». Ara, segons Massot, «estan creant problemes i grossos» que impliquen un «retrocés a tot el que s'havia fet des de la mort de Franco». No és la primera vegada que el pare montserratí alerta d'aquest perill. En una entrevista publicada en aquest diari ara fa tres anys, amb motiu del cin-

Josep Massot, ahir, en fer-se pública la distinció d'Òmnium Cultural

LA CLAU

El sentit d'Els segadors en el rebuig a institucions catalanes

► Una de les conclusions que el pare Josep Massot extreu de l'himne Els segadors és que aquest «es va aconseguir imposar a la societat per les prohibicions dels governadors civils».

quantè aniversari de la revista Serra d'Or, Josep Massot ja advertia del retrocés d'una llengua que, va dir, «ha superat dictadures però que cal que la parlin les noves generacions». I que necessita «protecció», explicava ahir, perquè, a la pràctica, «el pes el porta el castellà». Posicionat en contra que el català ja no sigui un requisit necessari per als funcio-

naris i que es converteixi en mèrit, o que es canviï el model d'ensenyament de les escoles en català, Massot es va mostrar a favor de la independència de Catalunya en condicions favorables: «tant de bo ho aconseguíssim en condicions raonables, per fer-ho en condicions corruptes no fa falta».

Resistència i protesta. Dues de les paraules que cal desempolsar del bagul dels records: «estem tornant a una situació de resistència de quan jo era petit. Llavors, protestàvem com podíem». I cal tornar a protestar? «Sí, sempre i és el que fem. Si no manténim una actitud ferma, ens colaran tots els gols que puguin. S'ha de resistir, arriba una època molt dura però no s'ha de perdre l'esperança». Malgrat això, «no ens podem creuar de braços» i pensar que la situació «s'arreglarà sola».

La culminació d'un procés de reconeixement nacional

► El guardonat recordava ahir que el setembre farà 50 anys de la publicació del seu primer article a Serra d'Or

S.P./ AGÈNCIES | MANRESA

■ Nascut a Palma el 1941, Josep Massot es va llicenciar en filologia romànica a la Universitat de Barcelona (1962), i va seguir cursos de llengua i literatura als Estudis Universitaris Catalans, amb Ramon Aramon i Serra i Joaquim Molas. Monjo de Montserrat des del 1962, va ser ordenat sacerdot, després dels estudis eclesíastics d'humanitats, de filosofia i de teologia, el 1971 i des d'aquell mateix any és director de Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Massot recordava ahir que el setembre «farà 50 anys de la publicació del meu primer article a la revista Serra d'Or», que dirigeix actualment.

El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes culmina així un procés de reconeixement nacional de l'obra de Massot, distingit amb la Creu de Sant Jordi (1996), el Premi Nacional de Cultura Popular (1997) de la Ge-

neralitat i el doctorat Honoris Causa de la Universitat de les Illes Balears (1998). El premi li ha fet «especial il·lusió», com n'hi va fer rebre el Premi Francesc de Borja Moll, el 1989, per ser profeta a casa seva i el primer dels molts que acumula. «Vaig veure néixer el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, he conegut quasi tots els seus guardonats i alguns han estat els meus mestres», explicava ahir, referint-se, especialment, a Jordi Rubió, a qui anys més tard va editar les seves obres completes; Josep Maria de Casacuberta, fundador de Barcino, «qui em va ensenyar a fer d'editor quan encara no sabia que m'hi dedicaria» i a qui «vaig fer la glossa, quan van atorgar-li el premi»; Joaquim Molas, Joan Coromines i el filòleg Albert Manent, «un gran amic», guardonat l'any passat.

Massot ha publicat més de 1.200 treballs i una vuitantena de llibres sobre temes de llengua, literatura i història dels Països Catalans, i altres obres sobre la guerra civil, l'exili i la resistència interior, especialment a les Illes Balears. És vicepresident de la Secció Històrico-Arqueològica de l'IEC i secretari de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona.

Per ser mallorquí i gràcies a Montserrat

► Hi ha dos fets que, segons el pare Massot, han «pesat» a l'hora de distingir-lo amb el guardó. Un, el fet de ser «mallorquí» i dos, la feina feta per Montserrat. «N'hi ha pocs, de mallorquins que siguin Premis d'Honor de les Lletres Catalanes, i el guardó no pot premiar una institució». Massot uneix en la seva persona els dos factors. Per a la presidenta d'Òmnium Cultural, Muriel Casals, a Josep Massot se li reconeix «una trajectòria de cinquanta anys de treball sense vacances per a la cultura catalana». Per a Casals, «savis com Massot són més necessaris que mai quan la història s'accelera com en l'actualitat». I per a Ferran Mascarell, conseller de Cultura, «com a editor i divulgador, ha fet una feina insubstituïble, és un nom de referència dels últims 40 anys per a la cultura catalana».

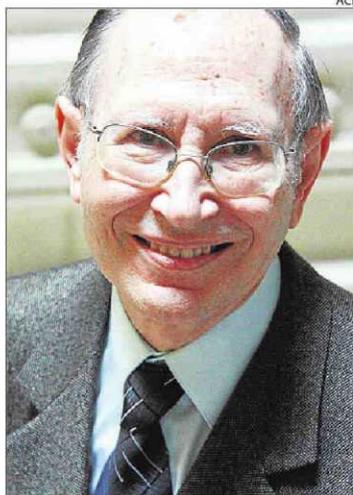
GUARDONS LITERATURA

Josep Massot, director de 'Serra d'Or', Premi d'Honor de les Lletres

AGÈNCIES

| BARCELONA | El filòleg, historiador i editor mallorquí Josep Massot, monjo de Montserrat i director de la revista *Serra d'Or* i de Publicacions de l'Abadia, va ser guardonat ahir amb el 44 Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que atorga Òmnium Cultural. El guardó, dotat amb 20.000 euros i que s'entregarà el pròxim 13 de juny en un acte al Palau de la Música Catalana, vol distingir Massot "per tota una vida dedicada a construir i divulgar la cultura catalana" a través d'una obra erudita de més de quaranta anys.

Josep Massot i Muntaner (Palma, 1941) ha publicat 80 volums de llibres i 1.200 articles sobre diferents temes que van des de la cançó popular fins a la llengua, la República, la Guerra Civil, la Postguerra, l'Església ca-

Josep Massot, ahir a Barcelona.

talana i els escriptors del segle XX. Massot va agrair el premi, que va considerar "especialment significatiu" després de compararlo amb el primer dels múlti-

ples que ha rebut al llarg de la seua carrera, el Francesc Borja Moll, de l'Obra Cultural Balear el 1989, que és el que fins ara li havia fet més il·lusió per contradir la tradició de la dita que ningú és profeta a la seua terra. Després de confessar que sempre s'ha considerat un mallorquí català o un català mallorquí, va destacar la seua especial vinculació amb centres culturals i universitats de tots els territoris de parla catalana, especialment els balears, i va qualificar de "greu retrocés des de la mort de Franco" els canvis en matèria de política lingüística que planteja el Govern balear a les escoles i el funcionariat. "Davant d'aquesta situació, no podem fer res més que protestar. No podem quedar-nos de braços plegats i pensar que s'arreglarà sol", va advertir Massot.